

Listovnik v našem vrtcu

Tatjana Prešern, Natalija Dolenc, Bojana Burnik, Tina Zalezina,
Mateja Osolnik in Tina Merčnik
Vrtec Hansa Christiana Andersena

V Vrtcu Hansa Christiana Andersena smo že več let načrtno usmerjeni v dvig kakovosti in spodbujanje zaposlenih k strokovni rasti.

V letu 2008 smo se vključili v strokovno usposabljanje Šole za ravnatelje, imenovano projekt »Sofinanciranje profesionalnega usposabljanja strokovnih delavcev v vzgoji in izobraževanju v letih 2008–2011«. Vključili smo strokovni organ, ki ga poimenujemo razširjen kolegij in ga sestavljajo ravnateljica, pomočnici ravnateljice, svetovalna delavka in štiri vodje strokovnih aktivov. Razširjen kolegij že vrsto let predstavlja posvetovalni organ vrtca, ki ravnateljici pomaga pri načrtovanju smeri razvoja.

Kot plod sodelovanja s Šolo za ravnatelje se je v našem vrtcu razvil projekt »Listovnik v našem vrtcu«, preko katerega skrbimo za profesionalni razvoj strokovnih delavcev.

Učinki projekta ŠR na udeleženske

Usposabljanje je v treh letih pustilo v nas veliko pozitivnih učinkov. Začele smo polne pričakovanj in kaj kmalu ugotovile, da jih srečanja celo presegajo. Prav z vsakim srečanjem smo veliko pridobile na profesionalni in osebni ravni. Zdaj lahko trdimo, da smo večje samoevalvacije in nam refleksije niso več tuje. Zavedamo se pomena in koristi sprotnega reflektiranja in evalviranja lastnih ravnanj, korakov in dosežkov. Izmenjujemo si dobro prakso, izkušnje in znanja. Naša razmišljanja so ciljno naravnana, s poudarkom na procesu, ki ga načrtujemo, spremljamo in ocenjujemo doseganje zastavljenih ciljev. Seveda smo si v teh treh letih ustvarile lastne listovnike, ki že predstavljajo orodje za spremljanje uspehov in pomoč za zastavljanje nadaljnjih profesionalnih in osebnih ciljev.

Vesele smo bile priložnosti razgovora z ravnateljico ob listovniku, saj nam je ravno ta dal dodaten zagon za nadaljnje uspešno delo.

Ne nazadnje moramo zapisati, da so se zaradi usposabljanja in spremljajočih dejavnosti poglobili odnosi članic razširjenega kolegija. Bolj smo se spoznale, se lotile skupnih izzivov, si pomagale, veliko komunicirale in z vsem tem poglobile zaupanje. Trdimo lahko, da zdaj delujemo kot strokovnorazvojno gonilo vrtca.

Največja vrednost usposabljanja in vseh procesov, ki so se zaradi njega sprožili, pa je dvig samozavedanja, samopodobe in samozavesti. Usposabljanje je sprožilo procese, ki se ne morejo ustaviti in zaradi katerih se profesionalno razvijamo ne glede na zaključek formalnega usposabljanja na Šoli za ravnatelje.

Projekt »Listovnik v našem vrtcu«

Po letu in pol sodelovanja s Šolo za ravnatelje smo bile pripravljene širiti pridobljena znanja med strokovne delavke vrtca.

Uvodoma smo vsem strokovnih delavkam ponudile motivacijsko predavanje mag. Polone Peček o pomenu profesionalne rasti, ki ji je sledila diskusija v strokovnih aktivih in povabilo k sodelovanju. Sodelovanje v projektu je prostovoljno,

saj smo prepričane, da se tako oblikuje pozitivno jedro, ki bo na podlagi izkušenj razširilo dobro prakso med ostale sodelavke.

Članice razširjenega kolegija zdaj vodimo pet strokovnih skupin, v katere je trenutno vključenih 42 odstotkov strokovnih delavk vrtca. Uvajanje listovnika kot sredstva za načrtovanje in spremljanje lastnega razvoja poteka postopoma, prilagojeno značilnostim posameznic v skupini in na podlagi njihovih povratnih informacij.

Zainteresirane so bile po skupinah razporejene naključno, saj le-to predpostavlja večjo izkustveno pestrost, hkrati pa omogoča spoznavanje in povezovanje strokovnih delavcev med enotami našega vrtca.

Skupine se že drugo leto dobivamo trikrat v šolskem letu. Vodje skupin timsko, skrbno načrtujemo delavnice za spodbujanje profesionalnega razvoja. Pripravimo si ciljne smernice za vsako posamezno srečanje, ki jih kasneje glede na dinamiko skupine prilagajamo. Prepletamo znanja, pridobljena na usposabljanju Šole za ravnateljce z lastnimi izkušnjami in znanji.

Po srečanjih evalviramo izvedbo delavnic, klimo, dinamiko in smer razvoja posameznih skupin. Med srečanja imamo vmesne naloge, povezane z lastnim profesionalnim razvojem in spremljanjem v listovniku. Le-te nam ohranjajo rdečo nit oziroma vzdržujejo motiviranost.

Naši koraki projekta

Na prvih srečanjih skupin smo veliko časa namenile ustvarjanju zaupne klime, sprejemanju in medsebojni pomoči. Seznanjale smo se z namenom srečanj in pomenom profesionalnega razvoja. Počasi se je v vseh skupinah razvila prijetna, dinamična, strokovna atmosfera, ki omogoča razvoj – mi jo imenujemo »klima, ki vleče«. Spoštujemo in upoštevamo vsakega posameznika v skupini.

Razmišljale smo o lastnih kariernih poteh, o prehojeni poti in mejnikih v svojem razvoju. Ob vsem tem so se razvile bogate strokovne in osebne debate, ki so pustile globoke vtise in razmišljanja. Seveda smo se še posebej posvetile listovniku, njegovemu pomenu, obliki in vsebini. S spremljanjem refleksij zdaj ugotavljamo, da nam listovnik pomeni vedno več in ga že vse vidimo kot koristen pripomoček. Sestavljamo ga vsaka po svoje in samo zase. Delimo si tisti del, ki ga želimo in to nam veliko pomeni.

Kmalu po začetku srečevanj smo bile že zrele za načrtovanje lastne kariere. Zdaj zastavljen načrt uresničujemo, spremljamo in vrednotimo korake ter iščemo vire za doseg cilja. Zaradi zaupne klime v skupinah smo bile tudi že pripravljene podeliti načrte druga drugi in tudi ob tem se je razvnela zanimiva razprava, ki je bila predvsem naravnana k medsebojni pomoči.

Kot težja naloga se je izkazalo določevanje konkretnih kriterijev oziroma pokazateljev doseganja zastavljenih ciljev, saj so nekateri profesionalni cilji težko merljivi. Ob skupnem razmišljanju smo premagale tudi to oviro.

Sproti spremljamo uspehe posameznice in se veselimo vsakega uspešnega koraka. Delimo si izkušnje, dileme in težave ter si medsebojno pomagamo. Ob zaključevanju tega šolskega leta smo se lotile identifikacije lastnosti dobrega strokovnega delavca. S pomočjo listovnikov smo se naučile izpostaviti lastne pozitivne lastnosti. Težko se pohvalimo, vendar bomo tudi te zadržke počasi izgubile. Skupaj si želimo postaviti kriterije dobrega strokovnega delavca, ki nam bodo v

pomoč ali podlaga za lastno zavedanje in načrtovanje profesionalnega razvoja.

Ob vseh tem se dogajajo procesi, ki jih je nemogoče zapisati. Razprave so bogate, izmenjava mnenj in znanj je neprecenljiva in vse to daje dodano vrednost nam osebno, našemu delu in našemu vrtcu. Med nami se pletejo posebne, nevidne vezi, ki jih je zdaj že nemogoče pretrgati.

Ves čas poudarjamo in se zavedamo, da je bolj pomemben proces in spremljanje le-tega kot sam cilj, saj nam ravno ta daje občutek večje vrednosti in preko tega resnično rastemo. V naši praksi se vse bolj izkazuje citat dr. Bečaja: »Cilji so vedno v oblakih, pot pa je mogoče le v resničnosti.« Ko se tega zavemo, nam je cilj zgolj smer in niti ni pomembno kako hitro, če sploh kdaj, pridemo do njega. Pomembno je le, da se ne ustavimo.

Verjamemo, da nam je bilo usposabljanje namenjeno, saj se lahko preko njega na prijeten in strokoven način približujemo naši viziji, ki se glasi: »Spoštujemo različnost, cenimo in spodbujamo ustvarjalnost – skupaj rastemo.«

Danes sem ponosna na to in bi se rada zahvalila vsaki posebej, da sem imela možnost sodelovati pri tako pomembnem projektu in spoznati kolegice tudi v drugačni luči, od nekaterih dobila potrditev, da je to to in kako pomembna je profesionalna in nadaljnja pot, ki si jo bom imela možnost oblikovati tudi preko listovnika.

Izsek iz refleksije udeleženke ob zaključku usposabljanja